

Sygn. akt II ZO 48/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej,
po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2023 r.,
zażalenia obrońcy obwinionego prokuratora K. P.,
na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 17
maja 2022 r., sygn. akt PK I SD 53.2021,
w przedmiocie odmowy zawieszenia postępowania dyscyplinarnego

postanowił:

pozostawić zażalenie bez rozpoznania jako bezprzedmiotowe.

UZASADNIENIE

W dniu 21 kwietnia 2022 r. w toku posiedzenia wstępnego prowadzonego w trybie art. 349 k.p.k. w sprawie PK I SD 53.2021 obrońca obwinionego K. P. złożył wniosek o zawieszenie postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przeciwko obwinionemu wobec zaistnienia długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej jego prowadzenie. Przeszkoda ta polegała na funkcjonowaniu Izby Dyscyplinarnej, co zdaniem obrońcy obwinionego było sprzeczne z orzeczeniami trybunałów międzynarodowych, które orzekały o niezgodności z prawem przepisów statuujących działanie Izby.

Postanowieniem z dnia 17 maja 2022 r. Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym nie uwzględnił tego wniosku.

Obrońca obwinionego wniósł zażalenie na to postanowienie, zaskarżając je w całości, zarzucając naruszenie art. 22 § 1 k.p.k. poprzez bezzasadnie uznanie, że przytoczone we wniosku okoliczności nie uzasadniają zawieszenia

postępowania. Stawiając powyższy zarzut obrońca obwinionego K. P. wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia oraz zawieszenie postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przeciwko obwinionemu K. P. z powodu długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej jego prowadzenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania ze względu na jego bezprzedmiotowość.

W dniu 15 lipca 2022 r., tj. po wniesieniu zażalenia przez obrońcę obwinionego K. P., weszła w życie ustawa o *zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw* z dnia 9 czerwca 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 1259). Zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy zniesiono Izbę Dyscyplinarną, tworząc w ramach Sądu Najwyższego Izbę Odpowiedzialności Zawodowej. Ponadto wprowadzono regulację, według której sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia jej w życie należące do Izby Dyscyplinarnej przejmuje i prowadzi Izba Odpowiedzialności Zawodowej (art. 8 ust. 2 ww. ustawy).

Likwidacja Izby Dyscyplinarnej przez ustawodawcę uczyniła bezprzedmiotowym żądanie obwinionego. Argumentacja obrońcy obwinionego mająca na celu wykazanie konieczności zawieszenia postępowania w sprawie obwinionego dotyczyła bowiem wyłącznie Izby Dyscyplinarnej. W szczególności racją dla zawieszenia postępowania miał być status Izby Dyscyplinarnej, zakwestionowany w orzeczeniach Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jak również zapowiadane wówczas zmiany legislacyjne w zakresie kształtu postępowań dyscyplinarnych sędziów. Powody, dla których zdaniem obrońcy obwinionego należało zawiesić postępowanie, przestały być aktualne wraz z przejęciem spraw dawniej toczących się w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego przez Izbę Odpowiedzialności Zawodowej. Brak jest obecnie przeszkód – zarówno prawnych, jak i faktycznych – do prowadzenia sprawy, a tym samym nie aktualizuje się wskazana przez skarżącego podstawa zawieszenia postępowania. Zauważyć należy, że w przypadku jakiegokolwiek zmiany warunków prawnych czy faktycznych, obwiniony może ponowić swój wniosek.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

